

Akershus

Faunnes

DIREKTIVER OG MELDINGER

TIL ALLE DISTRIKTSSTYRER

FRA SENTRALKOMITEENS ARBEIDSUTVALG

DES. 1981.

INNHold:

I.	Direktiv om partiplanen jan-mars 1982.....	s. 1
II.	Direktiv om 1.mai 1982	s. 3
III.	Direktiv om 8.mars 1982	s. 4
IV.	Direktiv om KK-kampanja	s. 5
V.	Direktiv om årsmøtene i fagbevegelsen	s. 6
VI.	Direktiv om partiets arbeid i "Nei til atomvåpen"	s.13
VII.	Direktiv om årsrapportene mm.	s.13
VIII.	Melding om hovedinnholdet i neste rutine....	s.14

I. DIREKTIV OM PARTIPLANEN JAN. - MARS 1982

Partiplanen for de tre første månedene i -82 står trykt i TF. Planen vil stille store krav til DS sin ledelse og lagas arbeid. Den skiller seg fra tidligere planer ved at det er lagt opp til omfattende diskusjoner og studier.

Erfaringene fra den planen vi har vært gjennom nå tilsier at det er viktig å komme raskt igang og ikke miste tempoet i planen. Her ligger det også et stort ansvar på partiledelsen for at materialet til planoppgavene blir sendt ut tidnok. Vi klarte det ikke i 1981-planen og det førte til en opphopning av oppgaver i siste halvåret. Sjøl om det hadde vært ønskelig at denne planen hadde kommet før , sånn at DS fikk bedre tid på forberedelsene , så er det mulig å komme raskt igang dersom DS raskt griper tak i de oppgavene som kommer først i planen.

Vi vil prøve å gi ei rettleiding for hvordan planen bør settes i gang.

o Vi har sendt ut vår linje for 1.mai-82 for at DS raskt skulle komme i gang med 1.mai-opplegget, gjøre undersøkelser lokalt og vedta en hovedtaktikk for distriktet utfra den linja som er sendt ut. Laga må få dette til diskusjon tidlig på nyåret.

o Opplegget for KK-kampanja er kjent av DS etter konferansen som var nylig. Den trenger ikke flere kommentarer fra vår side.

o Diskusjonen om forsvar- og fredspolitikken er en stor og krevende oppgave for laga. Formålet med diskusjonen er å løse de store motsigelsene i partiet i forhold til den politiske linja , sånn den er vedtatt av landsmøtet. Til dette er det lagt opp til omfattende studier. Denne diskusjonen trenger særskilt ledelse og oppfølging fra DS. Farene ligger i at forberedelsene og gjennomføringa av møtet blir overfladisk, eller at diskusjonen ikke konsentrerer seg om de største motsigelsene som finnes rundt nedrustningsspørsmålet.

For det første blir oppgaven å få istand sjølstudier på forberedelsesmaterialet i god tid før lagsmøtet , gjerne gjennom lesegrupper i laga. For det andre er det viktig å ruste opp lagsformennene som skal lede diskusjonen i laga. Til dette vil vi anbefale formannskonferanser hvor dette blir et stort

punkt på dagsorden. Disse konferansene bør gi hjelp til innledninger i laga og en gjennomgang av de viktigste motsigelsene i distriktet. Det blir også viktig å oppfordre til konsentrasjon om hovedspørsmålet i denne diskusjonen. Viss ikke kan det føre til at disse motsigelsene ikke blir løst og det blir nødvendig med flere møter på forsvars- og fredspolitikken.

Vi oppfordrer også DS til å gi de laga hvor motsigelsene er størst ekstra hjelp til gjennomføring av møtet.

Det er også en fordel om DS har høve til å gjennomføre diskusjonen før laga gjør det. Konferansen på Dokka om forsvar og fred i beg. av jan. vil være en god hjelp til forberedelsene for DS. DS bør sørge for å sende en kamerat dit som kan føre diskusjonen fra konferansen tilbake til DSAU.

DS skal samle inn rapporter fra laga når diskusjonen er gjennomført. DS skal på grunnlag av rapportene sammenfatte en rapport fra distriktet, som sendes inn sammen med lagsrapportene. Siste frist for rapportering er rutina i juni. DS må sette opp frister til laga ut i fra dette.

o Behandlinga av årsmøtebevegelsen i fagforeningene er gitt i eget direktiv. Det er viktig for DS å ta ledelsen i denne bevegelsen og følge opp overfor arbeidsplasslaga. Det samme gjelder for tariffoppgjøret, som Klassekampen vil følge opp fortløpende.

o Vedtaket om nytt kontingentsystem kommer ikke før i neste rutine. Vårt inntrykk er at gjennomføringa av det obligatoriske møtet om kontingenten er en prioritert oppgave før nyttår. Der det blir gjort, vil det lette gjennomføringa av det nye systemet. I så fall kan hovedarbeidet ved gjennomføringa skje ved forberedelser av lagsstyrene. Det er utvilsomt en fordel om det blir avholdt en lagskasserer-konferanse like etter at kontingentsystemet er sendt ut.

o Forøvrig viser vi til planvedtaket og øvrige direktiver.

II. DIREKTIV OM 1.MAI 1982

SKAU har tidligere sendt ut et foreløpig direktiv om hovedlinja for 1.mai 1982 , pr. post.

Den delen av det endelige direktivet som tar opp den politiske linja for 1.mai , er tatt inn i TF for des. Her følger den delen som tar opp organisatoriske tiltak.

DS må diskutere 1.mai-direktivet og raskt oversende de reaksjonene dere har til SKAU. Etter diskusjonen skal DS sette 1.mai-linja ut i handling i partidistriktet.

.....

Taktikk og organisatoriske tiltak.

Hovedtaktikken de aller fleste stedene vil bli Faglig 1.mai-front tog. Vi regner mulighetene for Samorg.arr. på et skikkelig grunnlag, og andre breiere arrangement, som mindre enn for tidligere år. Men vi ber samtidig om at DSene raskt diskuterer og gjør undersøkelser om andre 1.mai-opplegg enn FFF. Vi regner med at de største problema for å få til andre enhetsopplegg blir vanskeligst rundt vår freds og forsvarspolitik og enhet mot Høyre-regjeringa uten brodd mot DNA og LO-ledelsen.

De DSene som vurderer mulighetene for andre typer tog enn FFF skal raskt rapportere dette til SKAU

Ut i fra den politiske situasjonen er det viktig å komme raskt igang med et initiativ ut fra en FFF-plattform. Det er forutsetningen for å trekke med oss venner -før de blir "kapra" av et annet opplegg. Ellers står vi i fare for at andre opplegg vil tilrive seg initiativet og trekke med seg folk som ellers slutter opp om klassekamptoga. Dersom vi først er kommet i "bakleksa" er det mye vanskeligere å komme over på offensiven igjen.

Uansett hva slags type tog det legges opp til , er det nødvendig på et tidlig tidspunkt å ta initiativ til et FFF-type-tog og ikke la dette vente til forhandlinger om andre typer tog blir fullført. Vi har ikke anledning til å komme i en situasjon hvor vi blir pressa inn i et enhetsopplegg som ikke er akseptabelt, fordi vi sjøl ikke har noe alternativ. Vi må legge opp våre forhandlinger utfra styrke og ikke svakhet.

Ut fra situasjonen utafor og i partiet kr det viktig å diskutere den politiske linja grundig , spesielt med dem som står

bak initiativa.

Oppslutninga om et klassekamptog vil i stor grad være avhengig av den konkrete mobiliseringa ,av hvor djupt vi evner å mobilisere . Det er lite lurt å se seg blind på utbyttet av allianser på topplanet og vi lurer oss sjøl hvis vi et sekund tror at dette erstatter mobilisering. Følgelig er det viktig å komme raskt igang med det forberedende arbeidet i de ulike seksjonene.

Vi må ta godt vare på kjennetegn ved tog vi har støtta tidligere ; allsidigheten. Vi må gå mot tendenser til å gjøre 1.mai til et innsneyra "mot høyrestaten" og "for fred"s opplegg. Vi har mye å hente i lokale kamper, blant dem som støtter kampen mot Altautbygginga ,er mot rasisme ,stiller opp bak viktige ungdoms- og kvinnekrev.

SKAU vil følge utviklinga av politiske initiativ som kommer fra Samorg rundt om og fra "Nei til Atomvåpen" og andre. Dette vil bli fortløpende kommentert i KLASSEKAMPEN.

III. DIREKTIV OM 8.MARS 1982.

(Dette direktivet utfyller tidligere direktiv av okt.81 og opphever altså ikke dette. Må også leses i sammenheng med 8.mars-artikkelen i TF-oktober).

1) Partiet skal slåss for at de 8.mars-arrangementene vi deltar i får en kvinnepolitisk profil i tråd med den linja som er streket opp i 8.mars-artikkelen i TF-oktober. Dette betyr at vi må slåss for at følgende områder blir markert:

Kampen for daghjemsutbygging og mot prisøkninger. Kampen mot de lave lønningene i kvinneyrkene. Kampen for 6-timersdagen. Kampen mot den sosiale nedrustninga. Kampen mot kvinnemishandling-for krisesentra. Kampen mot pornografi. Kampen mot diskriminering av lesbiske. En del steder, f.eks. i de større byene , vil det også være riktig å ta med paroler mot prostitusjon. Kampen mot dyrtida er også en sak som bør reises 8.mars.

2) Internasjonal solidaritet skal markeres i de arrangementene partiet deltar i. Vi kan ikke godta at internasjonal solidaritet defineres som "ikke kvinnepolitikk". Støtte til det samiske folkets kamp bør også markeres i arrangementene.

Følgende er minimumskrav til arrangementer partiet kan støtte og delta i:

- Arrangementet må markere seg mot Sovjets okkupasjon av Afghanistan i ei hovedparole.
- Nedrustningsparoler som ikke har klar brodd både mot øst og vest kan ikke godtas.

Skulle det oppstå situasjon der partiet lokalt mener det er riktig å fravike disse minimumskrava, skal saka legges fram for SKAU dersom det gjelder en større by. Ellers tas avgjørelsen av DS.

3) Distriktsstyrene skal legge stor vekt på å få løst de motsigelsene som eksisterer rundt linja for 8.mars, både i partiet og i Kvinnefronten, gjennom diskusjoner (jfr. pkt 2 og 3 i direktivet fra okt.)

IV. DIREKTIV OM KK-KAMPANJA.

Direktivet står i heftet til DS og avdelingsstyrer (se dette!) I tillegg kommer følgende, spesielt til distriktsstyra:

1) Vervemålsettinga for *Akershus* distrikt er *98* dagsavisabonnenter i kampanja.

Ny målsetting for antall dagsavisabonnenter for *Akershus* distrikt er satt til *570* Dette er gjennomsnittlig abonnentstall på dagsavis for distriktet for 1982, og er distriktets del for å drive KK i balanse i 1982. Oversikt over netto abonnements-tall vil DS som tidligere få ved hver rutine. Dette krever at DS løpende følger med i utviklinga av abonnenter i distriktet og tar de nødvendige tiltaka, dersom tallet faller under målsettinga.

2) Behandlingsmåte:

A. DS/DSAU må diskutere kampanjen og lage et opplegg for den i sitt partidistrikt. Særskilt må det lages konkret opplegg for fornyingsarbeidet i partidistriktet. DS må skaffe lokaladresser som kan brukes av det sentrale KK-utvalget, slik at stopp-listene kan sendes direkte til de som skal ha dem. Navn og adresse sendes snarest til: Bente Larsen, Hagapynten 23, Oslo 6.

B. Det må gjennomføres partikonferanser som forbereder kampanjen. Det bør helst være konferanser for lagsformenn. Flere DS vi har drøfta kampanja med har lagt vekt på at det et helt nødvendig å holde formannskonferanser dersom målsettinga skal nås. Dersom DS ikke legger opp til formannskonferanser, må det som et minimum gjennomføres konferanser for KK-ansvarlige i laga.

C. DS må straks bryte ned distriktets vervemålsetting for kampanja ned på de enkelte laga, og sende dem ut (jfr. pkt 5 i dir. til DS og avd.styrer)

D. På de stedene det er aktuelt må DS etterse at kampanja blir diskutert med NKS/RU.

V. DIREKTIV OM ÅRSMØTENE I FAGBEVEGELSEN.

Direktiv:

1) DS skal sørge for at det blir gjennomført en diskusjon om årsmøtedirektivet i DS, DSAU eller annet organ som har myndighet til å veglede organisasjonen i denne saka.

2) DS bør sørge for å gi hjelp til arbeidsplasser som alt er i gang med årsmøteforberedelsene , men som vil falle utenom den organisasjonsmessige behandlinga av direktivet.

3) DS skal etter diskusjon om direktivet og egne vurderinger sørge for at årsmøtebevegelsen i distriktet som helhet blir prega av følgende saker:

- Styrking av kampberedskapen foran tariffoppgjøret og ellers uttalelser om oppgjøret tilpassa den aktuelle situasjonen.

- Uttalelser og krav knytta til sentrale innenrikspolitiske spørsmål som bolig, helse- og sosial , industripolitiske spørsmål osv.

- Resolusjoner om freds og forsvarspolitik i tråd med retningslinjene som gis i dette direktivet.

Dette betyr ikke et direktiv om at alle foreninger skal ta opp alle disse sakene , men at fagbevegelsen i distriktet, som helhet, skal bli prega av dem på årsmøtene.

- I tillegg må det legges stor vekt på aktuelle lokale spørsmål i den enkelte klubb/bransje.

4) DS skal gjennomføre en særskilt diskusjon om hvilke verv vi har råd til/behov for å gå inn for og sørge for at det blir knytta mer generelle politiske diskusjoner til hvilke kandidater vi kan støtte og ikke.

Innledning.

Dette årsmøtedirektivet kommer seinere enn normalt. Noen er alt i agang med årsmøtene. Vi beklager forsinkelsen. Det inne-bærer at DSene vil få større arbeidsbyrde, ettersom flere vil trenge sær-

skilt vegledning før dere har fått kjørt hovedlinjene ut gjennom organisasjonen. Vi vil likevel be DSene om å gjøre en ekstra innsats her.

Vi ber om at DSene må legge ekstra stor vekt på å utforme sine egne retningslinjer for årsmøtene på bakgrunn av dette direktivet og egne erfaringer synspunkter.

Motsetninger i fagbevegelsen.

Det følgende er bare noen generelle betraktninger om enkelte utviklingstrekk i fagbevegelsen, og ikke noen fyldestgjørende analyse.

Motsigelsene innad i LO er ytterligere skjerpa det siste året. I all hovedsak gjelder det hele tariffpolitikken. Vedtaket om forbundsvis oppgjør har ikke dempa opposisjonen mot LO-ledelsen og enkelte forbundsledelser. Opprøret i Jern og Metall eksisterer ikke i organisert form, men misnøyen med forbunds- og LO-ledelse er likevel ikke dempa. Også i forbund som Kjemisk er opposisjonen stor og omfattende. I forbund som NOPEF, Transport og Grafisk retter opposisjonen seg i mindre grad mot forbundsledelsen, men i første rekke mot LO-toppen.

I lavtlønnsforbunda og gruppene er opposisjonen mindre utvikla og splittelsestrekk mellom lavt- og såkalt "høgt"-lønna er fortsatt et svært viktig problem. Det er bare vi som kan gå i spissen for å bryte ned splittelsen. I en del byer og distrikter har det gjennom tverrfaglig kontakt vært jobba godt for større enhet mellom forskjellige grupper fagorganiserte. Men mange muligheter er fortsatt ikke utnytta og denne splittelsen vil være ett av de store problema i fagbevegelsen i ganske lang tid.

I offentlig sektor er opposisjonen mindre utvikla. Dette har sammenheng med faktiske organisasjonsmessige forhold i denne sektoren, men også med mangelen på en tariffpolitikk fra vår side- noe vi så smått har starta med å rette opp. Den stadig skjerpa konkurransen mellom LO-forbund og andre i denne sektoren kan gi grunnlag både for økt splittelse og for økt kampkraft. Det nye skoleforbundet som LO har oppretta er et eksempel på organisatoriske splittelsesforsøk fra LOs side. På venstresida er debatten som Erling Steen har starta i Klassekampen et eksempel på at forsøkene på å splitte "høgtlønna" og lavtlønna også har slått inn her.

Opposisjonen i LO er ikke noe entydig begrep. Den består av mange forskjellige synspunkter og er sammensatt av forskjellige grupper og skikt med ulike motiver og ulike perspektiv. Mange

i mellomskiktet av tillitsmenn hører til opposisjonen. Samtidig er svært mange av dem legalister på sin hals. Motivene for opposisjonen har for mange sammenheng med at innskrenkninger i forhandlingsretten og sterkere sentralisering truer deres egen rolle som skikt i fagbevegelsen. Opposisjonen deres går ikke nødvendigvis lenger enn til å ønske tilbake tidligere ordninger. De mangler totalt perspektiver på å skape en kampkraftig og demokratisk fagbevegelse.

I Nordsjøen er kampen mot legalismen kanskje nådd lengst. Det er utmerka. Men samtidig er det et stort organisatorisk rot i denne sektoren. LO kan i stor grad takke seg sjøl og sin egen elendige innsats her for de probleme som er oppstått for dem. De organisatoriske forholda her ute er spesielle, men det betyr ikke at vi uten forbehold støtter utmeldelser av LO-forbund i Nordsjøen.

Vi mangler idag en langsiktig plan for utnyttelse av disse motsigelsene i fagbevegelsen med hensyn på å styrke fagforeningenes kampkraft. Dette er en viktig oppgave framover som sjølsagt ikke vil bli løst på årsmøtene. Men de trekk vi har pekt på her bør likefullt ligge i bakhue i forberedelsene til årsmøtene.

Vi må også følge nøye med i hvilke konsekvenser regjeringsskiftet vil få for motsigelsene innad i LO. For LO-ledelsen vil dette skiftet skape et objektivt grunnlag for å dempe motsetningene og misnøyen. I sjølve tariffpolitikken har ikke LO-ledelsen fått et slikt grunnlag. Høyre fjerna skatteøkningene, de har samme målsetting for kjøpekraftsutviklinga som DNA-regjeringa hadde. De har også økt barnetrygden i forhold til DNAs forslag. De har sagt de vil være forsiktige med bruk av voldgift. Det eneste LO-ledelsen har prestert i denne forbindelsen har vært det ukloke utspillet til Halvorsen om å utsette skatteletten.

Men dette betyr ikke at LO-ledelsen vil bli uten strenger å spille på. Vi har allerede hatt streiken mot tilbaketrekkinga av representasjonsforslaget i offentlig sektor. Vi kan vente utspill knytta til industripolitikken, Tyssedal, ASV-Raufoss, til eventuelle forslag om å svekke sjukelønnsordninga, miljøvernloven osv.

Vi må ta korrekt omsyn til disse endringene først og fremst ved sjøl å gå i spissen på slike saker, slik at profilen i motstanden mot regjeringa ikke blir bestemt av LO-ledelsen. Deres profil vil først og fremst være en slags forberedelse til neste stortingsvalg.

Partiets arbeid i Tyssedal er eksempel på en slik riktig taktikk. Måten Kommuneforbundet satte i verk streiken mot tilbaketrekking av det offentlige bedriftsdemokratiet er et eksempel på hvor elendige og udemokratiske de er til å føre en opposisjon som virkelig kunne sette massene i bevegelse.

Saksområder for årsmøtene.

Tariffoppgjøret 1982:

Årsmøtene strekker seg over en lang periode. Det gjør at det ikke er fornuftig i dag å forsøke å si hvilke paroler og krav som skal fremmes akkurat på årsmøtet. Her må forberedelsen tilpasses den aktuelle situasjonen. Men vi vil presisere at sjølv oppgjørsformen langt fra er sikra. Både LO-ledelsen og Willoch har klart slått fast at det bør bli et samarbeide med myndighetene. Hvilken form og rolle dette vil få veit vi ikke ennå. Likeledes vil det kunne bli sentrale forhandlinger mellom LO og NAF om lavtlønns-garantien. I tillegg er det verdt å merke seg at kretser i LO-ledelsen ser på det kommende oppgjøret som en mulighet til å få knekket dem som står for dette kravet. Oppgjøret kan nemlig bli dårlig og et nytt nederlag. Og det er grunnen til at vi mener det er en sak alle bør behandle på årsmøtene, nemlig styrking av kampberedskapen foran oppgjøret. Stikkord til dette:

- Krav om at forbunda gjennomfører kurs i streik.
- Krav om grundig informasjon om krav og forhandlinger underveis
- Oppretting av kampfonds i foreninger/klubber, som kan gi et noenlunde mellomlegg mellom den elendige streikestøtten fra forbund/LO.
- Diskusjon og vedtak om hvordan man skal forholde seg dersom det blir tvungen voldgift.

Opplegg og taktikk for vedtak om sånne spørsmål bør drøftes grundig lokalt. Vi mener dette er en sak som bør gå igjen i det overveldende flertall av årsmøter. Spesielt viktig er det ^{at} nettopp årsmøtene er gunstige fora til å få gjennomført ekstra-kontingenter, kampfond osv. Dere bør sjøl sjekke eventuelle vedtektsmessige hindringer for opprettelse av kampfonds og finne metoder til å unngå dem. Vedtektene varierer fra forbund til forbund på dette punktet.

Allmenpolitiske spørsmål:

Det bør i hvert distrikt og i hver klubb/forening drøftes hvilke allmenpolitiske spørsmål som bør opp. Vi tenker her spes-

ielt på saker som boligdyrtid , industripolitikken, helse- og sosialpolitikken osv. Rundt slike spørsmål vil mye oppmerksomhet være konsentrert og med rette. Samtidig er dette områder der LO-ledelsen vil forsøke å gjenvinne en viss profil.

Forsvar og fred:

Den pro-sovjetiske og pasifistiske linja som dominerer i fredsbevegelsen har et godt ankerfeste i store deler av tillitsmannssjiktet på mellomnivå. Også i de øverste sjiktene i LO har denne linja mange talsmenn. Det er verdt å merke seg Frie Faglige Internasjonales sin uttalelse som , sammen med mye pasifisme , også reiser krav om fjerning av SS-20 rakettenes. Kåre Sandegren og Tor Halvorsen gjør det samme.

"Nei til atomvåpen" prioriterer fagbevegelsen og sender henvendelser om tilslutninger og pengestøtte. Til nå har vi , med noen unntak, hatt en defensiv linje overfor slike initiativer.

Høyreopportunisme i partiet forklarer mye. Et spesielt problem i fagbevegelsen har vært og er at vi i f.eks. tariffspørsmål står sammen med folk som har en feil linje i forsvarsspørsmål. Denne tariffpolitiske enheten har til nå i for stor grad fått overskygge behovet for kamp om forsvarspolitiske spørsmål. Manglende taktiske initiativer fra partiet sentralt har også bidratt til denne situasjonen. Det faktum at den vanlige fagorganiserte i større grad er enig med oss , f.eks. i behovet for et sterkt forsvar , betyr at det er mulig å snu dette.

Årsmøtene i klubber og foreninger må brukes til å ta viktige steg framover. Det forutsetter at vi sjøl tar initiativ til uttalelser om freds- og forsvarspolitikk. Det er utilstrekkelig å gjøre det "beste" ut av uttalelser som andre fløyer har lagt fram.

Vi skal prioritere å få markert behovet for et sterkt og uavhengig forsvar , få retta krav om atomnedrustning mot Sovjet og USA. Kampen vil med hensyn på dette siste stå om brodd mot Sovjet eller ikke. De viktigste krava for å få til dette er

- fjerning av SS-20 (i tillegg til å stoppe NATOs utplasseringer og nøytronbomba)

- Et atomfritt Norden som inkluderer våpen som truer Norden (og forøvrig omfatter Island)

Pengestøtte til "Nei til atomvåpen" blir reist av andre. Vi mener bevilgninger til aksjonen er skadelig slik dens plattform

og grunnsyn er utforma. Primært er vi mot slike bevilgninger (Noe annet er støtte til aksjoner som vi kan støtte , sjøl om "Nei til atomvåpen har tatt initiativet). Om pengestøtte likevel blir gitt til "Nei til atomvåpen" , må vi arbeide for at den kobles med en så skarp kritikk av organisasjonens grunnlag som det er mulig å få til.

Støttearbeid for frigjøringsbevegelser har tradisjoner og må følges opp. Vi vil presisere to ting:

- a) Støttearbeid for Afghanistan og Polen er viktig i kampen mot krig også? Av den grunn er det feil å skrinlegge disse tradisjonene. Men sånt støttearbeid erstatter ikke , utgjør ikke den offensiven på et sterkt uavhengig forsvar og kampen mot pro-sovjetisme og pasifisme i nedrustningsbevegelsen som vi må få til i forbindelse med årsmøtene. Vi kan ikke i dagens situasjon skrinlegge denne offensiven med å henvise til at vi driver arbeid mot krigen gjennom bare å støtte frigjøringskamper i andre land.
- b) Når vi reiser kampen for et sterkt uavhengig forsvar og vil ha brodd , spesielt mot Sovjet, i nedrustningskrava , er det viktig å ikke gli inn i en sjåvinistisk , "oss sjøl nok" -holdning. For nettopp å motvirke sanne tendenser som også finnes i fagbevegelsen er den proletariske internasjonalismen viktig.

Det skulle være ganske unødvendig å komme i en situasjon der vi må kutte den proletariske internasjonalismen fordi om vi nå først og fremst innretter oss på å sikre en offensiv på eget forsvar og slå hardere mot pro-sovjetisme og pasifisme.

Valg av tillitsmenn.

Dette er fortsatt et hovedspørsmål på årsmøtene. Vi mangler oppsummeringer fra hvordan valga har gått i 1981. Mens parola tidligere år var å vinne så mange verv som mulig , med bare begrensa forbehold, så blei dette endra ifjor. Hovedbegrunnelsen var at dersom vi tok de vervene som tilbød seg , så ville det kunne bety en alvorlig undergraving av kadersituasjonen i partiet. Det ville stått i motstrid til behovet for å kunne lede partiorganisasjonen. Vi sa ikke nei til ethvert tillitsverv , men ba om at det alle steder blei grundig vurdert i forhold til de kaderkrav situasjonen i partiet stilte.

Vi kjenner ikke resultatet,. Vi har heller ikke noen oversikt over situasjonen i avdelingene på arbeidsplassene. Vi vet at situasjonen varierer ,men vi har liten grunn til å tro at de

kadermessige problemene og problemene med å bygge opp/gjenreise en virkelig partiorganisasjon , er løst. Derfor har vi lite å si til dette punktet og vi gjentar de generelle retningslinjene som blei gitt i fjorårets direktiv:

" 1. Vi bør styrke våre posisjoner i fagforenings/avdelingsstyrer, representantskap og Samorger. Dette er verv som ofte krever lite arbeid , men som samtidig gir grunnlag for større politisk innflytelse. Dette må imidlertid ikke skje på bekostning av lokale verv slik at vi forlater verv som gir direkte innflytelse på de enkelte arbeidsplassene. Studietillitsmannsverv har vist seg svært nyttige i den sammenheng.

2. Sosialdemokratiet er i kadermessig krise. Vi bør legge stor vekt på å få kampvillige folk utafor partiet til å ta verv over hele linja.

3. DS-ene bør foreta en konkret vurdering av hvor vi står svakt og satse på utbygging i bransjer/forbund med en viss betydning i distriktet , men der vi samtidig er svakt representert "

Vi kjenner til en del steder der vi hadde bestemt oss for ikke å ta i mot flere verv , men der våre folk blei valgt på benkeforslag. Våre folk var dårlig forberedt til å møte en slik situasjon. Vi ber dere lage en virkelig god historie på forhånd for at en bestemt person ikke skal velges. Slik slipper vi å stå og dumme oss ut med spontane begrunnelser som massene med rette hverken forstår eller godtar.

Valg av tillitsverv reiser imidlertid flere spørsmål enn dem som er knytta til kadersituasjonen. Vi har aldri gått inn for å lage en slags politisk minsteplattform som kriterium for hvem vi kan støtte eller ikke. Praksis har vist at vi i mange situasjoner har vært nødt til å godta litt av vært for i det hele tatt å kunne få innflytelse på utviklinga av en bestemt klubb eller fagforening. F.eks. dersom hovedproblemet var at en klubb aldri holdt møter , så blei hovedsaken å finne en kandidat som ville gå inn for flere møter , nesten uavhengig av andre standpunkter. Men det at det finnes mange særegenheter av denne typen, bør ikke forhindre oss i overhode å vurdere de kandidatene utenom oss sjøl som vi mener det er fornuftig å støtte. Vi har ikke noe materiale som kan gi grunnlag for å si at det har utvikla seg mye opportunisme her, heller ikke har vi grunnlag for å peke ut

særskilte retningslinjer. Vi ønsker heller ikke i dag å lage noen slags minimumsplattform. Men, vi vil be DSene sørge for- utfra egne erfaringer- at spørsmålet om den mer helhetlige linja kandidatene står for blir tatt med i vurderinga. Merk ,vi snakker ikke her om partitilknytning- med unntak av NKP , vi snakker om linjer.

VI. DIREKTIV OM PARTIETS ARBEID I "NEI TIL ATOMVÅPEN"

I Sentralkomiteens uttalelse om forsvars- og redspolitikk, gjengitt i oktober-TF , er vår linje presentert. Det går fram hvordan vi prioriterer nedrustningskampanja og kampanja mot atomvåpen i forhold til andre oppgaver ei førkrigstid stiller. I uttalelsen slås det fast at partiet også må arbeide innafor en organisasjon som "Nei til atomvåpen" for å vinne oppslutning om våre linjer. I regelen vil dette stikkordsmessig dreie seg om et lite antall folk , som skal føre ut partiets linje.

DS pålegges å diskutere hvordan dette skal følges opp i distriktet. Det er sjølsagt at dette arbeidet ledes av DS.

VII. DIREKTIV OM ÅRSRAPPORTENE MM.

Årsskiftet er tida for utarbeiding av nye årsrapporter og termonrapporter , og i tillegg de mer omfattende undersøkelses- skjemaene som blir sendt ut.

Sammenfatning av årsrapporter og terminrapporter gir parti- ledelsen viktig informasjon om den organisatoriske utviklinga av partiet. Problemet er hele tida at rapportene kommer seint inn og at det mangler rapporter fra mange lag og hele distrikt ! Det gjør oversikten over partiet svært mangelfuå og i enkelte tilfeller blir det umulig å trekke konklusjoner om "rikets til- stand". De siste åra har vi ikke hatt tilstrekkelig med rapporter før i august/september og da begynner opplysningene allerede å bli for gamle , tendenser som kommer fram i rapportene blir seint oppdaga og får ikke den effekten de kunne fått.

Med bakgrunn i dette må vi INNSKJERPE DIREKTIVET OM RAPPORT- PLIKT overfor DS. DS må følge dette opp direkte overfor laga og sørge for at fristene for innrapportering overholdes.

Ordinært skal års- og terminrapportene for 3.termin sendes inn i februar-rutina. Vi er imidlertid kjent med at noen distrikt vil

få vansker med dette pga desmberrutina ikke er tilpassa den sentrale forsendelsen. Siste frist for innsending av disse rapportene for disse settes derfor til rutina i slutten av mars.

Vi ønsker rapportene sendt inn fortløpende. Noen DS"sitter på" rapportene til de har fått inn alle. Det har resultert i at vi ikke har fått inn rapporter i det hele tatt.

VIII. MELDING OM HOVEDINNHALDET I NESTE RUTINE.

SKAU vil innføre en ny praksis i rutina. Vi vil i hver rutine varsle hovedinnholdet i den påfølgende rutina. Formålet med dette er å lette planleggingsarbeidet til DS. Utfra dette kan DS i større grad sette opp de punktene på dagsorden som de veit kommer i neste rutine. Denne nye praksisen innfører vi etter ønske fra organisasjonen. Vi vil ellers gjerne ha kritikk og synspunkter fra DSene om det er andre tiltak som kan være til hjelp for DSenes arbeid. Det er klart at SKAU ikke bestandig har full oversikt over konsekvensene og hva det betyr av arbeid og muligheter for DS å føre ulike saker videre ut i laga. På den andre sida bør DSene arbeide for å samkjøre sine egne rutiner ut til laga bedre med de sentrale rutinene. Det må tas hensyn både til at DSAU får høve til å behandle de sentrale direktivene og oppgavene, og at det ikke går for lang tid fra den sentrale rutina kommer til den går videre til laga.

Hovedinnholdet i neste rutine:

1. Plandirektiv for landsmøteperioden
2. Studieopplegg for historisk materialisme
3. Opplegg for lagsdiskusjon om Kina
4. Direktiv om innføring av nytt kontingentsystem
5. Direktiv om sommerleire 1982.
6. Direktiv om rekruttering og oppfølging av grunnsirklene
7. Innkalling av landskonferanse om arbeidsprogrammet og direktiv til DSene om den videre behandlinga av dette.

